

BOYUN EĞME

Düşman kardeşler, liberalizm ve milliyetçilik • Sf3
Halkın seçeneği örgütleniyor, Çaresizlik bize yakışmaz • Sf4

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 2 ŞUBAT 2018 CUMA ■ 1 TL

AKP'nin OHAL'i EMEKÇİNİN BU HALİ İÇİN!

OHAL patronların kârını artırıp yüzünü güldürürken, işçinin ocağına ateş düşürüyor. OHAL'le geçen bir yılda 2 bine yakın işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi. İş bulamayan işsizlerin çözüm olarak kendilerini yaktığı ağır bir sömürü düzeni kurdular. Hep birlikte işçinin, emekçinin kanını emerek büyüyorlar. Erdoğan patronlara hitaben "OHAL'i biz iş dünyamız daha rahat çalışsın diye yapıyoruz" demişti. İşte tablo ortada. İşçi için, yoksul halkımız için olağanüstü hal; bir avuç yandaş kemirgen için olağan hal.

PATRONLAR KONUŞUR (İSTER) AKP YAPAR!

AKP "Afrin operasyonu" vesilesiyle 15 Temmuz'dan bu yana sürdürdüğü OHAL düzenini bir adım daha ileri götürmek, fiili sıkıyönetim halini kural haline getirmek gayreti içinde. Afrin operasyonu "milli ve yerli" bir baskıya teslim olmanın bahanesi olarak kullanılıyor demek yeterli olmayacaktır.

AKP'nin ülkeyi sürüklediği Suriye macerasının yarıtaçağı sonuçlara karşı bir önlem aynı zamanda baskının pekiştirilmesi. Operasyona itiraz etmeyi bir suç olarak tanımlamak çabası, sınırın ötesine geçişin günden bu yana olup bitenlerle ilgili olumsuz-eleştirel fikir beyan edenleri, hatta haber yapanları susturma ve hapsetme girişimlerine uzandı. "Sosyal medya göz altıları ve tutuklamaları" ile başlayan terör uygulaması nihayetinde AKP Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın hedef gösterdiği Türk Tabipler Birliği'nin basılması ve yöneticilerinin gözaltına alınması ile doruğa çıkarıldı. Kime hizmet ettiği, hangi meşru/hukuki süreçle kararlaştırıldığı belli olmayan Suriye'ye hareket eylemi, düzenin olağan hali olan OHAL kurumlarınca koruma altına alınmış durumda. Bu hal hem ağır bir baskı rejimine hem de açık bir yöneteme krizine işaret ediyor. Kontrolü bütünüyle ellerinden kaçırmaktan çok derin bir korku duyuyorlar ve korkular arttıkça halka, emekçiye baskının dozunu arttırıyorlar.

Durum, AKP'nin kendi dar politik çıkarlarını OHAL koruması altına alması da değil. OHAL, patronların yararına, emekçilerin aleyhine alınan keyfi önlemler bütününe tarif ediyor. AKP, 15 Temmuz darbe girişiminin üzerinden geçen 17 ayda 31 KHK çıkardı. Bu KHK'lerle 369 yasada düzenleme yapıldı. Kamu çalışanları, sivil toplum örgütleri, gazeteciler, akademisyenler, medya organları, şirketler ve belediyeler üzerinde, herhangi bir yargı kararına dayanmayan idari tedbirler uygulandı. 107 bini aşkın kamu personeli ihraç edildi. Üstelik KHK ile getirilen idari tedbirlere ve yasal düzenlemelere hukuki itiraz yolu da kapatıldı. OHAL keyfiyetinin ve hukuksuzluğunun 12 Eylül'ü aratan uygulamaları ise grev yasakları. 15 yıllık AKP döneminde alınan 14 grev yasağı kararının 6'sı son 1 yılda gerçekleşmiş. Her grev onlar için "milli güvenliği bozucu" nitelikte. Asil Çelik grevi, EMİS grevi, Akbank grevi, Şişecam grevi, Mefar İlaç grevi aynı gerekçeyle yasaklandı. Metal işkolunda 130 bin işçiyi kapsayan grev kararının yasaklanması Türkiye tarihinin en büyük grev yasağı olarak tarihe geçti. Böylece "milli güvenlik"ten anladıklarının patronların güvenliği olduğu bir daha açığa çıkmıştır.

OHAL patronların kârını artırıp yüzünü güldürürken, yüzlerce işçinin ocağına ateş düşürüyor. OHAL'le geçen bir yılda 2 bine yakın işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi. İş bulamayan işsizlerin çözüm olarak kendilerini yaktığı ağır bir sömürü düzeni kurdular. İşçinin, emekçinin kanını içerek büyüyorlar. Erdoğan, Temmuz ayında yabancı yatırımcılara hitap ettiği konuşmasında, "OHAL'i biz iş dünyamız daha rahat çalışsın diye yapıyoruz. Grev tehdidi olan yere biz OHAL'den istifade ederek anında müdahale ediyoruz" ifadelerini kullanmıştı. İşte tablo ortada. İşçi için, yoksul halkımız için olağanüstü hal; patron için, bir avuç yandaş kemirgen için olağan hal.

PATRONLAR SÖYLER AKP YAPAR Düzenin OHAL'i

15 yıllık AKP döneminde alınan 14 grev yasağı kararının 6'sı son 1 yılda gerçekleşirken son olarak metal işkolunda 130 bin işçiye kapsayan grev kararının yasaklanması Türkiye tarihinin en büyük grev yasağı olarak tarihe geçti. Erdoğan, Temmuz ayında, "OHAL'i biz iş dünyamız daha rahat çalışsın diye yapıyoruz. Grev tehdidi olan yere biz OHAL'den istifade ederek anında müdahale ediyoruz" ifadelerini kullanmıştı. İşçiye, halka, hakkını arayana OHAL'e dayanarak anında müdahaleler kesintisiz sürüyor. OHAL sadece patrona güzel!

15 Temmuz darbe girişiminin üzerinden geçen 17 ayda 31 KHK çıkarıldı. Bu KHK'lerle 369 yasadışı düzenleme yapıldı. Kanun Hükmünde Kararnameler (KHK) ile kamu kurum ve kuruluşu çalışanları, sivil toplum örgütleri, gazeteciler, akademisyenler, yazılı ve görsel medya organları, şirketler ve belediyeler üzerinde herhangi bir yargı kararına dayanmayan idari tedbirler uygulandı.

OHAL ilanından bu yana çıkarılan 31 KHK'nin 15 tanesi, yüz binlerce insanı etkileyen tedbir KHK'si olarak yürürlüğe girdi. Diğer 16 KHK ise mevcut mevzuat üzerinde ayrıntılı düzenlemeleri içerdi. Yeni kanun maddelerinin yanı sıra yürürlükteki yasalar üzerinde değişiklikler ve ekler yapılarak yeni bir OHAL mevzuatı oluşturuldu.

31 KHK'nin sadece 5'i, Anayasanın öngördüğü şekilde TBMM Genel Kurulu'nda görüşülüp yasalaştı. Bunun dışında kalan 26 KHK, yayımlandıkları gün Başbakanlık tarafından TBMM'ye gerekçeleri ile birlikte gönderildi. Ancak komisyonlarda görüşülmeden Genel Kurul aşamasına geçilen KHK'ler bekletiliyor.

TÜM İTİRAZ YOLLARI KAPATILDI

Hükümet, KHK ile getirilen idari tedbirlere ve yasal düzenlemelere hukuki itiraz yolunu kapattı. KHK'lere, "alınan kararlar ve yapılan işlemler nedeniyle açılacak davalarda, yürütmenin durdurulmasına karar verilemez" hükmü işlendi. İdari tedbir KHK'leri kapsamında ihraç edilenler Danıştay'a, Anayasa Mahkemesi'ne ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurdu. İdare mahkemeleri başvuruları reddetti. AYM, OHAL

Komyonu'nu işaret etti. AİHM de başvuruların iç hukuk yollarını tüketmesi gerektiği yönünde karar verdi. Oysa AİHM'nin, "o yollardan geçin sonra bana gelin" dediği iç hukuk yolları hukuksuz OHAL düzeniyle zaten kapatılmıştı!

OHAL ile karşılaştığımız tablo, 10 yılı aşkın bir süre devam etmiş olan 12 Eylül sıkıyönetiminin baskı ortamlarında doğmuş olan hak ihlallerini fazlasıyla aşmış bulunuyor.

Darbe girişimi ardından 170 bini aşkın kişi hakkında adli işlem yapıldı. Bu kişilerden 48 bini adli kontrol koşulluyla serbest kalabildi. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları 140 bin kişi pasaportsuz bırakıldı. 12 Eylül döneminde hakkında işlem yapılan öğretmenler 3 bin 854 idi. AKP'nin OHAL'inde 60 bin 532 öğretmen görevden alındı. Görevden alınan akademisyen sayısı ise 12 Eylül döneminde 120 iken; bugün bu rakam 5 bin kişiye ulaştı. OHAL ilanının ardından ihraç edilen 107 bin civarında kamu görevlisi de 12 Eylül döneminde ihraç edilenlerin yaklaşık üç katı.

OHAL'e dayanarak yapılan son AKP icraatı Erdoğan'ın hedef gösterdiği TTB'nin polis tarafından basılıp yöneticilerinin gözaltına alınması oldu.

TÜRKİYE TARİHİNİN EN KARANLIK DÖNEMİ

OHAL boyunca 16 TV kanalı, 24 radyo, 63 gazete, 20 dergiyle birlikte toplam 178 medya kuruluşu kapatıldı. 184 gazeteci cezaevine konuldu. Kapatılan yayınevi sayısı ise 30'u buldu.

15 Temmuz sonrası yaşanan işkence olayları için ise (televizyon kanallarında açıkça sergilenmiş olmalarına rağmen) etkili hukuk yollarına başvurma olanağı dahi verilmedi. Toplumsal travma nedeniyle sadece geçtiğimiz 1 yılda

"ADAM" I ATILAR AMA "İNSAN" OLMALARI ZOR!

OHAL öncesi ve sonrası dönemde AKP'ye tam destek veren, grevlerin yasaklanmasını alkışlayan, istedikleri her türlü işçi düşmanı düzenlemeyi KHK ve torba yasalarla çıkarttıran patronlar, şimdi "OHAL karşıtlığına" soyundu. Adındaki "iş adamı" ifadesini "iş insanı" olarak değiştiren TÜSİAD, kadın işçilere yönelik ağır sömürüyü de bu kılıfa sığdırabileceğini düşünüyor.

TÜSİAD'ın 48. Olağan Genel Kurulunda konuşan TÜSİAD başkanı Erol Bilecik, Türkiye'nin acilen olağan demokrasi ortamına dönmesi gerektiğini söyledi. Yatırımcıların AB ile uyumuna baktığını belirten Bilecik,

"Süreç resmen kopmamalı, tam üyelik perspektifi korunmalı" diye konuştu. Buna karşın patronların OHAL koşullarında çıkarılan işçi düşmanı yasalardan yararlandıkları gayet açık. Patron sınıfının hizmetinde olan AKP iktidarı, her türlü düzenlemeyi patron örgütlerinin ve sermaye sınıfının çıkarları için gerçekleştirdi. Zorunlu arabuluculuk yasası, zorunlu BES dayatması, grevlerin OHAL bahanesiyle yasaklanması ve benzeri pek çok düzenleme OHAL'in yarattığı psikolojik siyasi atmosferde hayata geçirildi. AKP enflasyon rakamlarında yaptığı oynamalarla işçilere yapılan zam miktarlarını da değiştirmişti.

38 kişi intihar etti.

OHAL PATRONA GÜZEL

OHAL döneminin en yaygın uygulaması ise grev yasakları. 15 yıllık AKP döneminde alınan 14 grev yasağı kararının 6'sı son 1 yılda gerçekleşirken, son olarak metal işkolunda 130 bin işçiye kapsayan grev kararının yasaklanması Türkiye tarihinin en büyük grev yasağı olarak tarihe geçti.

Grev kararının "milli güvenliği bozucu nitelikte" bulunmasına, DİSK, TÜRK-İŞ ve HAK-İŞ farklı samimiyet düzeylerinde de olsa

tepki gösteriyor. DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş ise yasağa rağmen 2 Şubat'ta greve çıkma kararı aldı.

Aslında AKP'nin grev kısıtlılığı OHAL'le başlamış değil. AKP 2003'ten beri 14 grev erteleme kararı çıkardı ve toplamda 192 bin işçinin greve gitmesini engelledi.

OHAL döneminde getirilen grev yasakları şöyle: Asil Çelik grevi, EMİS grevi, Akbank grevi, Şişecam grevi, Mefar İlaç grevi ve son olarak MESS (patronlarının fabrikalarındaki metal işçilerinin) grevi. OHAL patronların kârını artırıp yüzünü güldürürken, yüz-

lerce işçinin ocağına ateş düşürüyor. OHAL'le geçen bir yılda 2 bine yakın işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi.

Erdoğan, temmuz ayında yabancı yatırımcılara hitap ettiği konuşmasında, "OHAL'i biz iş dünyamız daha rahat çalışsın diye yapıyoruz. Grev tehdidi olan yere biz OHAL'den istifade ederek anında müdahale ediyoruz" ifadelerini kullanmıştı. İşçiye, halka, hakkını arayana OHAL'e dayanarak anında müdahaleler kesintisiz sürüyor. OHAL sadece patrona güzel!

OHAL VAR HER ŞEY YASAK: BAZI OHAL YASAKLARI

30.07.2016 Suruç Katliamı anmasına OHAL yasağı Suruç Katliamında yaşamını yitirenleri anmak için İstanbul'da yapılmak istenen "Hiçbir düş yarım kalmayacak" etkinliği Valilik tarafından OHAL gerekçe gösterilerek yasaklandı.

01.08.2016 Alevilerin inanç yerlerine yasak Tunceli'de kutsal mekânlardan sayılan "Reye Haq", OHAL ve özel güvenlik tedbirleri gerekçesiyle ziyarete kapatıldı.

02.08.2016 İflas ertelemeye OHAL yasağı Hükümet, son yıllarda hızla artan iflas erteleme taleplerini OHAL süresince yasakladı.

08.08.2016 Tiyatroya OHAL yasağı Genco Erkal'ın uyarlayıp yönettiği "Güneşin Sofrasın-

da-Nâzım ile Brecht" adlı oyunun gösterimi, Olağanüstü Hal gerekçesiyle yasaklandı.

12.08.2016 Zeytinli Rock Festivaline yasak Edremit Kaymakamlığı, Zeytinli Rock Festivali'nin, OHAL'in kaldırılmasına kadar ertelendiğini duyurdu.

12.09.2016 Gezi teknelerine OHAL yasağı Aydın'ın Didim ilçesinde turizm amaçlı olarak gezi teknelerinin uğradığı 7 koy, gezi teknelerinin kullanımına kapatıldı.

29.09.2016 Yozgat'ta OHAL süresince alkol yasak Yozgat Valisi Kemal Yurtnaç, il genelinde faaliyet gösteren, pavyon, gazino, bar gibi alkol satışının olduğu mekânların OHAL süresi bo-

yunca kapatılmasına karar verildiğini açıkladı.

14.10.2016 Aşure'ye OHAL yasağı Ankara Valiliği, cem evlerinde yapılacak 'aşure etkinlikleri'ni yasakladı.

26.04.2017 Lise pilav gününe OHAL yasağı. 100 yaşındaki Erenköy Kız Lisesi'nin geleneksel pilav gününe genelge yasağı geldi.

29.04.2017 Evlilik programları yasaklandı. 689 ve 690 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnameler ile kamuoyunda tartışmalara neden olan evlilik programları yasaklandı.

08.05.2017 LGBTİ Onur Yürüyüşüne yasak. İTÜ'de yapılacak LGBTİ Onur Yürüyüşü, OHAL gerekçesiyle yasaklandı.

DÜŞMAN KARDEŞLER: LIBERALİZM VE MİLLİYETÇİLİK Bunlardan uzak durun

Türkiye'nin son 20 yılı bu iki akımın kayıkçı dövüşüyle harcadı. Hemen her konuda kavga ikisi arasındaydı. Oysa birbirlerinden hiçbir farkları yok. Milliyetçiler de liberaller de sorunu düzende değil, birbirlerinde görüyor. Milliyetçiler de liberaller de düzene, egemenlere yönelen her türlü mücadeleyi zamansız ve yanlış buluyor.

1990'lı yılların sansasyon konusuydu, 2000'li yılların gerçeği oldu: İkinci Cumhuriyet. En bilinen İkinci Cumhuriyetçi Ahmet Altan. AKP iktidarının yükünü çeken kazıkların memlekete çakılmasında hep rol aldı. İlimli islamın "muhteşem sentez" olarak yutturulmasında, bunun Avrupa Birliği yalanları ile cilalanmasında, AKP'nin kendi diktatörlüğünü kurmada en büyük adımı olan Ergenekon operasyonunda, bugünkü fiili diktatörlük rejiminin kapılarını hukuk cephesinde ardına kadar açan 2010 Anayasa değişikliğinde...

İlk büyük çıkışını 12 Eylül cuntasının süngüleri altında, Özalçılıkla yapan liberalizm, asıl gollerini tarikat ve cemaatlerin takkelerinin gölgesinde attı.

Felsefi tartışmalar hiç gerek yok. Liberalizmin Türkiye'deki anlamını şu temel tez çizer: Kapitalist sömürü düzeninde bir sorun yoktur, tersine çağdaş dünya kapitalist dünyadır. Sorun, devlettedir. Devletin müdahalelerindedir. Döviz kurlarını sabitlediğinde, eğitim müfredatını tekleştirdiğinde,

SAMANALTI / Sait Munzur

üniversitelere türbanla girilemeyeceğine karar verdiğinde ya da bir sol partiyi kapattığında devlet, o ceberrut yüzünü göstermektedir. Devletten herkes muzdariptir. Devlet elini ayağını çekmeli ve demokrasinin önü açılmalıdır. Herkes hep birlikte devletle uğraşmalı, hesabını devletle ve devletçilikle görmelidir.

Milliyetçiliğin, bunun aksine tüm iyiliklerin kaynağını

devlette bulduğunu söyleyemeyiz elbette. Milliyetçi için devlet önemlidir: Fitne çıkartıp, milleti bölmeye kal-kanlara, söz gelimi elinden ekmek yedikleri patronlarına karşı bozgunculuk yapan işçilere müdahale edip haddini bildirecektir devlet. Esasen milliyetçiler zaman zaman liberaller karşısında "daha devletçi" görülseler de meselelerin özü onlar için de devletin yetkileri değildir. Milli-

yetçinin asıl tabusu, "milli birlik"tir. Komünistlik "biz birlik filan değiliz. Ülkenin kahrını biz çekiyoruz, sefasını patronlar sürüyor" dediği için düşmandır.

LIBERALLER ÇOK TATLI: KULAĞA PEK HOŞ GELİYOR DEĞİL Mİ?

Devlet, AB ile gümrük birliği anlaşmaları yapıp köylünün, tarımın, ekonomik bağımsızlığın temeline kastettiğinde bu demokratikleşmedir. Devlet işletmeleri aracılığıyla belli sektörlerde sermaye tekellerinin zorbalığı zayıflatıldığında ise kötü!

Alman Devleti, "Avrupa Ordusu" kurma çağrısı yaptığında bu demokrasinin beşiğinde hayırlı hareketlenmez ve Türkiye şiddetle desteklemelidir. "Bağımsız savunma politikası" demeyin ama. Bu ise bir tabudur. Açıkça milliyetçiliktir, liberallere göre.

Liberallere göre savaşların nedeni milliyetçilik ve ırkçılıktır. İnsanların kafasındaki önyargılardır. F-16'lar demokratik Batı uygarlığının verdiği ileri noktalarındadır. Ülkenin ilk F-16 modernizasyon projesine yabancı ortağı ile çöken Kavaala demokrat aydındır. Bütün mesele odasının duvarlarına bozkurt ve F-16 resimleri asan ilkel milliyetçi liselidedir!

Oysa savaşların ve militarizmin altında sermayenin, patronların tüm bir ülkeyi sahaya sürdükleri rekabeti var, biliyoruz. Suriye'nin işgaline yeşil ışık yakan da, komşu ülke İran'la ipleri sürekli geren de zenginlerin kazanma ve yayılma hırsı, biliyoruz.

Liberal için suçlu devlettir, milliyetçilerdir, zorba siyasetçilerdir. Oysa, devleti devlet yapan, tüm kademelerine doğrudan ya da dolaylı olarak söz geçiren para babalarıdır. Milliyetçiliğin musluklarını açan da kapayan da onu işine geldiği gibi kullanan zenginlerdir. Grev kırıcılarını Ülkü Ocaklarından, reklamcılarını eski solculardan devşiren patronlar. Siyasette zorbalık, patronlar istediğinde vardır. 2002'de yere göğe sığdıramadıkları Erdoğan'ın 2017'de kudurmuş olduğuna inanmamızı beklerler.

Liberallerle ilgili yanlış bilinen şeyse onların milli olmadıklarıdır! Oysa liberalizm fazlasıyla "milli" bir içerikte kendini gösterir. Sermaye ne kadar milli olabiliyorsa!

Liberaller, örneğin bazen buna çok yakın şeyler söyleseler de "Türkiye'yi Türklere yönetemez, gelişmiş ülkeler bizim geleceğimize karar vermedir" demezler. Söyledikleri basitçe şudur: "Türkiye, bağımsızlık gibi takıntılardan kurtulup, uluslararası sermaye ile bütünleşmenin yolunu bulmalıdır. Demokrasi de böyle gelir ülkeye, refah da." Bunun oldukça "gayrimilli" bir görüş olduğu söylenebilir ama milliyetçilerin de bundan çok farklı bir şey savunduklarını sanmayın. "Dünya pazarında markalaşmış muhteşem Türk patronu" ya da "Tüm Amerika'nın bahsettiği Türk çocuğu (Türkçe değil İngilizce konuşuyor ama olsun)" gibi övünmelerde saklı olan aynı fikirlerdir.

MİLLİ ŞUUR DA BİR YERE KADAR: HAMBURGER MİLLİYETÇİLİĞİ

Türkiye'nin Gümrük Birliği kararı, 1 Ocak 1996 yılında yürürlüğe girdiğinde bayrağı Tansu Çiller taşıyordu. Ekonomide dışa bağımlılığı artıracacağı, bütün dış ticaretimizi AB ve onun başat ülkelerinin çıkarlarına göre düzenlemeyi getireceği için belli sektörlerde darbe vuracağı sol/sosyalist iktisatçılar tarafından söyleniyordu. Milliyetçiler işin "duygusal" tarafındaydı.

2000'li yıllarda gündemde Avrupa Birliği vardı. Avrupa Birliği politikalarının merkezinde Türkiye'nin Almanya merkezli emperyalist politikalara uyumlu hale getirilmesi vardı. Avrupalı zenginleri ile Türkiye'nin patronlarının kucaklaşması vardı. Liberaller "Avrupa'dan bize demokrasi gelecek" dedikçe milliyetçiler "kökü dışarda demokrasiye" cephe alıyordu.

"Tamam AB'ye girelim ama kendi şartlarımızla

girelim, haysiyetimizle girelim" diyen milliyetçiler sermayenin AB politikalarını dolaylı olarak desteklerken, "Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur" edebiyatı yapanlar da oluşturdukları karikatürle AB'cilerin elini güçlendiriyordu.

Sonuçta milliyetçiliğin somut olarak vurduğu, gerçekten karşı koyduğu tek şey sosyalizm oldu. İşçilere "yıkıcı ideolojilerden uzak durun" diyen onlardı. Toplu sözleşme dönemlerinde "satan" hep onlar oldu.

Milliyetçilik, sendikanın işçinin haklarını savunmasıyla değil, patronunun kârlarıyla gurur duymasını gerektiriyordu.

Hep ters köşe gollerini attılar.

Son gelinen nokta durumu çok iyi açıklıyor: Amerikancı liberaller, yıllarca Suriye'de Esad'ın diktatörlük yaptığını, ona karşı ayaklananların

özgürlük savaşçıları olduğunu söylediler. Ne yalanlar söylendi: Esad kimyasal silah kullanmıştı. Esad, alevi bir azınlığın çıkarları için sunni çoğunluğu ezliyordu. Halk Esad'dan illallah demişti.

Liberallerin o uzun yıllar boyunca gözdesi ÖSO'ydu.

Kara propaganda, yalan makineleri... Çalıştılar durdular da Türkiye'de "Suriye'ye girelim" diyen bir kamuoyu yaratamadılar.

Amerikancı liberallerin 5 yılda yapamadığını milliyetçiler 5 ayda yaptı.

Türkiye Suriye'ye girdi. Yıllarca Amerikan silahlarıyla beslenen ÖSO'cuların bir türlü dikiş tutturamadığı bir coğrafyada Türk ordusu ÖSO'ya yuva yapmaya çalışıyor.

Milliyetçilere sorarsanız, "milli birlik" zamanı.

ÖSO hakkında da öyle ileri geri konuşmamak lazım: Onlar bizim müttefikimiz.

Liberaller de farklı bir şey söylemiyorlardı ki: ÖSO, bir özgürlük ordusu. Tüm demokratik dünya ÖSO'nun arkasında durmalı, Esad'ı lanetlemeli.

Şimdi tek bir pürüz var. Kürtler. Liberaller, halkların dostu oldukları için değil, emperyalizmin tüm halkları dilediği gibi kullanabilmesini istedikleri için meselenin Kürt boyutundan rahatsız. Tabii bir de Rusya ve Suriye'nin konumu konusunda kuşkuları var.

Her durumda, düşman kardeşler kayıkçı dövüşü ile asıl meseleyi örtmeyi başaracaklardır.

Sonunda hep beraber NATO saflarında birleşirsek sonuç belli: Liberaller Kürtçülük yaptı. ÖSO'dan özgürlük değil de Kürt katliamı çıkarsa sonuç belli: Milliyetçiler sorunu istismar etti.

KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR İŞÇİLER SADECE FABRİKALARDA DEĞİL YOLLARDA DA İŞ CİNAYETİNE KURBAN EDİLİYOR

Sadece fabrikalarda değil, işçiler yollarda da iş cinayetine kurban gidiyor.

Son 4 ayda 11 işçi sadece işe ulaşmaya çalışırken ya da mesai sonrasında eve dönerken yolda, servis aracı kazası sonucu yaşamını kaybetti; çoğu işçi olmak üzere en az 90 kişi aynı kazalarda yaralandı.

Patronlar, fabrikalarda, atölyelerde güvenli çalışma ortamını sağlamaktan sorumlu oldukları kadar, işçilerin işe gidip gelmeleri için sağlanan servislerdeki güvenlikten de sorumludurlar. Yaşanan yol kazaları trafik canavarı etkisiyle değil, güvenlik önlemlerinin alınmaması, yeterli denetimleri yapmaması nedeniyle yaşanıyor. Servis şoförlerinin eğitimlerinden ve servis araçlarının düzenli bakımlarının yaptırılıp yapılmadığının kontrolünden, işçi taşımaya uygun olup olmasından patronlar sorumludur. Servis ve yemek gibi işçinin kazandığı yan hakları hergün daha fazla tırtıklamaya çalışan

patronlar güvensiz çalışma şartlarına sebep oluyor. İşçileri taşıyan servis varsa, servis seçiminde patronlar için işçilerin güvenli ve sağlıklı işe gidip gelişleri değil, servislere verdikleri para tek parametre oluyor.

31 Ocak 2018: Bartın'da bir otomobilin arkadan çarptığı işçi servisi şarampole devrildi. 16 işçi yaralandı.

29 Ocak 2018: Iznik'teki bir firmanın işçilerini taşıyan servis ile Suriyeli işçilerin de içerisinde bulunduğu bir başka servis minibüsü çarpıştı. 3 işçi hayatını kaybetti, 27 işçi yaralandı.

22 Ocak 2018: gece vardiyası için evlerinden çıkan işçileri taşıyan servis minibüsü freni patlaması sonucu önce bir evin bahçe duvarına ardından eve çarparak durabildi. 4 işçi yaşamını yitirdi, çok sayıda kişi yaralandı.

16 Aralık 2017: Adana'da yolda giderken bir fabrikaya dönmek isteyen tıra aynı yol üzerinde ilerleyen tarım işçilerini taşıyan midibüs duramayarak çarpıştı. Tır ve midibüs bir süre

yandıktan sonra söndürüldü. 16 işçi yaralandı.

2 Aralık 2017: Bursa'da Renault fabrikasından vardiyadan çıkan işçileri taşıyan midibüs, bir başka aracın çarpması üzerine üçüncü bir aracın üzerine devrilerle takla attı. Servisin içerisinde bulunan 3 işçi ve çarpan aracın sürücüsü yaşamını yitirdi, 11 kişi yaralandı. Kaza saat 00.30'da yaşandı, kazanın ardından gece vardiyası iptal edildi. Renault işçileri kazadan 1 hafta önce servis ve yemek konusunda fabrikada eylem yapmıştı.

16 Kasım 2017: Samsun'da tekstil fabrikasından çıkan işçileri evine götürülen servis minibüsü ile özel araç çarpıştı. 1 işçi yaşamını yitirdi, 14 kişi yaralandı.

15 Kasım 2017: Çerkezköy'de bir fabrikaya mesaiye giden işçileri taşıyan minibüs ile seyir halinde olan bir kamyon çarpıştı. 1 kişi yaralandı.

19 Ekim 2017: Konya'da işçileri taşıyan minibüs bir ticari araç ile çarpıştı, 10 kişi yaralandı.

HALKIN SEÇENEĞİ ÖRGÜTLENİYOR

Çaresizlik bize yakışmaz

Türkiye Komünist Partisi, 97 yıl önce Anadolu'nun gerçek kurtuluşu için can veren 15 öncü komünisti, 15 toplantıyla anıyor. Gebze, Silivri ve İzmir'de yapılan ilk toplantılarda emekçi kitlelerini çaresizlik içinde sahte umutlara sarılmaktan kurtaracak olanlar biraraya geldi.

TKP ülkenin farklı 15 yerinde yapacağı toplantılarla bir örgütlenme kampanyası başlatacağını duyurulmuştu. Toplantıların ilki Gebze'de yapıldı. Sendikalarının ilan ettiği grev henüz yasaklanırken, yüzlerce metal işçisi bu toplantıya katıldı.

Toplantı TKP üyesi Mustafa Tozkoparan'ın konuşmasıyla başladı. Uzun yıllar parçası olduğu metal işçilerini selamlayarak konuşmasına başlayan Tozkoparan, partinin emekçiler için bir "mücadele merkezi" olduğunu anlattı.

Tozkoparan'ın ardından söz alan TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan ise konuşmasına Erdoğan'ın "OHAL'i

grev tehdidi olan yere müdahale için kullanıyoruz" sözlerini hatırlatarak başladı. Okuyan, "OHAL bugün metal işçilerin mücadelesine vuruluyor. Grev hakkı elden alnamaz, bir yerde sömürü varsa eşitsizlik varsa patronlar varsa orada illa ki mücadele sürecek. Bu mücadele Erdoğan'ın fetvalarına sığmaz" dedi.

SÖMÜRÜ DÜZENİNDE
BARIŞ İMKANSIZDIR

Okuyan, "Türkiye'de sermaye düzeni hüküm sürüyor. Ülkeye önce barış gelsin, önce ülkeye demokrasi gelsin, adalet gelsin" diyorlar, sömürü düzeninde barış imkansızdır, sermaye yayılmak zorunda kapitalizm savaş üretir, silah sanayi savaşla besleniyor,

İZMİR'DE BÜYÜK BULUŞMA

30 Ocak akşamı Kültürpark İsmet İnönü Kültür Merkezi'nde toplanan İzmir'liler, halkın tek seçeneğinin düzen değişikliği ile hayata geçirileceğini ısrarla vurgulayan konuşmalara güçlü bir destek verdi.

Tiyatro sanatçısı Ercüment Serpil'in sunduğu etkinlik, 1921'de katledilen TKP Genel Başkanı Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının anısına saygı duruşuyla başladı. İlk konuşmayı TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan yaptı. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kelle koparan bir cihatçı sürüsünü Kuvayi Milliye'ye benzettiğini hatırlatan Okuyan, şunları söyledi:

"Türkiye'de ve dünyada yaşanan tüm gelişmeler, makinenin dağıldığının kanıtıdır. Türkiye Cumhuriyeti'nin dış politikası ABD ve Rusya'yla pazarlık üzerine kuruludur ve bu pazarlık sonucunda her şeyi yapabilecek durumdadır. Pazarlığın da tek bir gerekçesi vardır: Erdoğan'ın kişisel kurtuluşu... Kimse kendini kandırmasın. Ana muhalefet partisi de kendini kandırmasın. Neymiş, mesele milli çıkarlar olunca iç politikadaki ayrımlar unutulmuş, hepimiz birmiş. Hitler de böyle kandırmıştı Alman halkını. Niye dış politikada herkes aynı şeyi düşünmek zorunda olsun? Böyle bir saçmalık olabilir mi?"

Okuyan, sözlerini şöyle sürdürdü: "Bugün en iyi savunma ilki durmaktır ve bu düzenin sahiplerinin üstüne üstüne gitmektir. Dik durmak, ilki durmak insani bir değerdir. TKP yol alıyor, sürekli yeni örgütler açıyoruz. Gericiliğin örgütlü olduğu yerlerde TKP bayrağını dalgalandırıyoruz. Bize de düşen TKP'yi her yerde var etmek."

Etkinliğin ikinci konuşmasını yazar Suphi Varım yaptı. Varım, Türkiye'de düzenin edebiyat alanını da uyuşturup edilgenleştirdiğini ifade ederek, "Çürümenin, piyasalaşmanın kaçınılmaz sonucudur bu. Direnen, mücadele eden, boyun eğmeyen yazarlarımız da var" dedi.

Türkiye Komünist Partisi'nin, "Halkın seçeneği güçleniyor" başlıklı etkinlikleri Kocaeli, İstanbul Sarıyer ve Üsküdar, Adana, Ankara, Antalya, Bursa, Çanakkale, Kahramanmaraş, Edirne, Samsun, Denizli, Konya ve Eskişehir'le devam edecek.

Silivri'de yapılan toplantının ardından TKP'ye katılan bir Ülker işçisi, örgütlenme kararını böyle anlattı:

Bu zamana kadar CHP'ye ve HDP'ye oy verdim ancak örgütlendiğim ilk parti TKP'dir. İşçilerin, emekçilerin sömürülmesini TKP'nin durduracağına inanıyorum. İşçilerin uğradıkları

haksızlıklar karşısında örgütlenmem gerektiğini düşündüm. Silivri'deki Ülker fabrikasında çalışıyorum. Günde 12 saat vardiyalı 1 hafta gündüz 1 hafta gece şeklinde çalışıyorum. Verdiğimiz emeğe karşılık hakkımızı kesinlikle alamıyoruz. Çalıştığım yerde 4 taşeron firması var. Yemekhane, güven-

'FİDAN NASIL AĞAÇ OLUYORSA'

lik, lojistik ve depo onlarda. Bir de üretim kısmı var. Onlar sarı sendika Öz Gıda-iş'te örgütlüler. Sendikamızın iş şartlarıyla ilgilendiğini söyleyemem. Sendikamızın her konuda işçinin sorunlarını patrona götürmesi gerekir. Patronlar alttan alta 2-3 kuruş veriyor ve sendikacılar susuyor.

"Halkın Seçeneği Güçleniyor" toplantısına katıldıktan hemen sonra partiye üye oldum. Etkinlik güzeldi. Silivri için de kalabalık bir etkinlikti. Konuşmalardan etkilendim ve sonunda da TKP üyesi olmaya karar verdim.

Fidanlar nasıl ağaç oluyorsa bizim de ağaçlar, ormanlar olmamız gerekiyor.

SİLİVRİ ÖRGÜTLENİYOR

"Halkın seçeneği güçleniyor" başlıklı toplantıların ikincisi Silivri'de gerçekleştirildi. TKP Merkez Komitesi üyesi Mehmet Kuzulugil ve sol yazarı Orhan Gökdemir'in katılımıyla Silivri Belediyesi Yaşar Kemal Sergi Salonu'nda gerçekleştirilen toplantı 15'lerin anısına adandı. Konuşmada ilk sözü alan Mehmet Kuzulugil, TKP tarafından düzenlenen "Halkın seçeneği güçleniyor" toplantılarının amacının örgütlenmeyi artırmak olduğunu anlattı. Türkiye'de komünistleri hedef alan müdahalelerin ülkenin karanlık yollara sokulmasıyla paralel olarak yaşandığını

söyleyen Kuzulugil, "Siyasal mücadelede sol adına yer tutanların seçtiği iki yol vardır. Birincisi devrimci sınıfı güç olarak örgütlemek, ikincisi ise mevcut siyasal yapı içindeki güçleri yönlendirmeye çalışmak, bu güçler arasındaki denge ve gerilimlerden halk yararına fayda ummak" dedi. Kuzulugil, "ikinci seçenekteki dengelerden halk lehine sonuç çıkmaz. Biz kendi seçeneğimizi güçlendirmeliyiz" diye konuştu.

Kuzulugil'in ardından sözü alan sol yazarı ve Aydınlanma Hareketi temsilcisi Orhan Gökdemir ise aydınlanma mücadelesinin ülkede

köklü bir mirasın üzerinde durduğuna dikkat çekti. 90 yıl önce Türkiye'de yürütülen aydınlanma mücadelesi ile bugün yürüttüğümüz mücadeleler arasında bir süreklilik olduğunu belirten Gökdemir, aydınlanma mücadelesinin bugün eşitlik ve özgürlük için verilen bir mücadelenin kopmaz parçası olduğunu anlattı. "Bu mücadele artık işçi sınıfının toplumsal kurtuluş mücadelesine bağlanmıştır ve başarıya ulaşması için örgütlü olması bir zorunluluktur" diyen Gökdemir'in konuşmasının ardından TKP'ye yeni üye olan öğrenci ve emekçilere rozetleri takıldı.

